

„Wszystkie wasze sprawy niech się dokonują w miłości!” (1 Kor 16, 14)¹

Pragniemy, aby w tym miesiącu, światłem lampy dla naszych kroków² stały się słowa i doświadczenie Apostoła Pawła.

Przekazuje on nam, podobnie jak chrześcijanom w Koryncie, mocne przesłanie: sercem Ewangelii jest miłość, agape, bezinteresowna miłość między braćmi.

Nasze Słowo Życia pochodzi z zakończenia tego listu, w którym miłość jest przywoływana na wiele sposobów i wyjaśniana we wszystkich swoich odcieniach: jest ona cierpliwa, życzliwa, miłuje prawdę, nie szuka własnego dobra³...

Wzajemna miłość w taki sposób przeżywana we wspólnocie chrześcijańskiej jest lekiem na stale zagrażające jej podziały i jest znakiem nadziei dla całej ludzkości.

„Wszystkie wasze sprawy niech się dokonują w miłości!”

Uderzające jest to, że św. Paweł nawołuje nas by wszystko „dokonywało się w miłości”, jakby chciał nam wskazać, że jest to stale możliwe, jeśli przebywamy w Bogu, który jest Miłością.

Jak bowiem moglibyśmy akceptować się nawzajem i przyjmować każdą osobę z takim nastawieniem, jeśli wpieryw nie uznalibyśmy, że Bóg jako pierwszy nas umiłował, pomimo naszych słabości?

Ponowne uświadomienie sobie tego pozwala nam bez lęku otworzyć się na innych, zrozumieć ich potrzeby i być przy nich, dzieląc się dobrami materialnymi i duchowymi.

Przyjrzyjmy się, jak robił to Jezus, który jest naszym wzorem.

On zawsze jako pierwszy dawał: „(...) zdrowie chorym, przebaczenie grzesznikom, życie nam wszystkim. Jezus wymaga szczodrości w miejsce egoistycznego instynktu zagarniania dla siebie; poświęcenia uwagi drugiemu zamiast koncentrowania się na własnych potrzebach; kultury dawania w miejsce kultury posiadania.

Nieważne jest to, czy możemy dać dużo, czy niewiele. Ważne jest to «jak» dajemy, ile miłości wkładamy nawet w najmniejszy gest wobec drugiego. (...) Miłość jest najważniejsza, bo potrafi podejść do bliźniego chociażby tylko po to, by go wysłuchać, by mu służyć, by być do jego dyspozycji. (...) A najważniejsze przecież jest to, by starać się «być» miłością wobec każdego! To jest prosta droga, aby wejść do jego serca i je pocieszyć”⁴.

¹ Na ten miesiąc proponujemy Słowo Życia, które wybrała grupa chrześcijan z różnych Kościołów w Niemczech, aby żyć nimi przez cały rok.

² Por. Ps 119 [118], 105.

³ Por. 1 Kor, 13.

⁴ Ch. Lubich, Słowo Życia, Październik 2006.

„Wszystkie wasze sprawy niech się dokonują w miłości!”

To Słowo uczy nas podchodzenia do bliźnich z szacunkiem, bez fałszu, w sposób twórczy, dając przestrzeń na realizowanie ich najlepszych dążeń, aby każdy wniósł swój wkład dla dobra wspólnego.

[Słowo to] pomaga nam wykorzystać każdą okazję pojawiającą się w naszym codziennym życiu: „od prac domowych, na polach i w biurze po załatwianie spraw urzędowych, wypełnianie obowiązków szkolnych, jak też w zaangażowaniu na polu społecznym, politycznym czy religijnym. Wszystko to może się przekształcić w uważną i przemyślaną służbę”⁵.

Możemy sobie wyobrazić tę mozaikę Ewangelii przeżywanej w prostocie.

Pewni rodzice piszą: „Kiedy nasza sąsiadka, bardzo zmartwiona, powiedziała nam, że jej syn jest w więzieniu, zgodziliśmy się go odwiedzić. Dzień przed pójściem do niego pościliśmy, prosząc o łaskę, by powiedzieć mu to, czego potrzebował. Później wpłaciliśmy kaucję, aby go wypuszczono”⁶.

Grupa młodzieży z Buea (południowo-zachodni Kamerun) zorganizowała zbiórkę rzeczy i pieniędzy na pomoc dla wewnętrznych przesiedleńców w związku z trwającą wojną⁷. Odwiedzili mężczyznę, który podczas ucieczki stracił rękę. Życie z tą niepełnosprawnością stało się dla niego wielkim wyzwaniem, ponieważ jego możliwości zostały drastycznie ograniczone. „Powiedział nam, że nasza wizyta dała mu nadzieję, radość i ufność. Dzięki naszej obecności poczuł miłość Boga” – powiedziała Regina. Marita dodała: „Po tym doświadczeniu jestem mocno przekonana o tym, że żaden dar nie jest za mały, jeśli jest podarowany z miłością... Nie potrzeba niczego innego: to miłość nadaje światu bieg. Doświadczamy tego!”

Opracowanie: Letizia Magri i zespół Słów Życia

⁵ Tamże

⁶ S. Pellegrini, G. Salerno e M. Caporale, Mozaika rodzinna. Obrazy z życia, Fundacja Mariapoli, 2023, s.78.

⁷ Tekst zaczerpnięty ze strony <https://www.unitedworldproject.org/workshop/camerun-condividere-con-gli-sfollati/>.